Dosarul nr. 3-24/2022

2-22000973-12-3-04012022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Adelina Țușca

Cu participarea:
Reclamantului *****
Avocatul reclamantului Ivan Talpiș
Avocatul reclamantului Valentin Fediuc

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de *****și în interesele lui *****și ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, terț Ioniță Victoria și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica cu privire la obligarea autorității publice de a adopta acte administrative individuale, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 04.01.2022, *****și în interesele lui *****și *****, a depus cerere de chemare în judecată către către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, terț Ioniță Victoria și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica cu privire la obligarea autorității publice de a adopta acte administrative individual.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, *****, unicul reprezentant legal, tatăl copiilor minori ***** și *****, comunică că asupra cazului înregistrat la IP Botanica cu ***** din 06.08.2021 a primit răspunsul *****in 25.08.2021, semnată de *****, cu mențiunea că: „Ca urmare, pe cazul dat a fost sesizată DPPDC întru soluționarea problemei apărute, cu ieșire la fața locului”.

Menționează că, la 10.10.2021, prin cererea nr. *****, a solicitat șefa Direcția pentru Proiecția Drepturilor Copiilor sect. Botanica Victoria Ioniță: „...să-i prezente

spre cunoștință și să-i elibereze copiile autorizate a dosarului administrativ cu soluțiile întreprinse de Direcția DPDC sec. Botanica în urma sesizării conform răspunsului IP Botanica *****in 25.08.2021, și anume: 1) să-i fie prezentate probele ce adeveresc adevărul. 2) Să-i fie prezentate copia dosarului la cererea depusă. 3) Informarea subsemnatului Spînu fior despre acțiunile întreprinse, și să-i expediați prin poștă sau email, nu doar scrisorile informative, ci și deciziile or ordonanțele adoptate care pot fi contestate, și la cererea mea supuse analizei ulterioare de către organele competente în acest sens...".

Astfel, conform Codului Administrativ alin. (1), art. 60 „termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel". Mai comunică, până la momentul actual, șefa Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Botanica - Victoria Ioniță, nu a oferit răspuns la cererea ***** din 10.10.2021. În conformitate cu art. 165 din Codul Administrativ. Termenul pentru depunerea cererii prealabile (1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de comunicarea sau notificarea. Actului administrativ individual ori respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Susține că, la speța noastră se atestă faptul că autoritate publică nu a soluționat cererea termenul prevăzut de lege, din care considerent termenul de depunere a cere prealabile este de un an de zile, termen pe care l-a respectat cu strictețe și cererea prealabilă este depusă în termen. Mai indică că, la 08.12.2021, prin cererea prealabilă ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău a adus la cunoștință următoarele aspecte constatate în legătură cu încălcarea prevederilor referitoare la obligații și restricții stabilite prin lege în activitatea funcționarului public responsabil și managerului de caz din cadrul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor sec. Botanica prin faptele neglijenței și tergiversarea, în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor cu privire la soluționarea cererii ***** din 10.10.2021, în mod stabilit prin Codul Administrativ alin. (1) art. 60.

Totodată atrage atenția că, prin cererea *****din 06.12.2021, a comunicat că, prin acțiunile sale funcționarul public responsabil și managerul de caz din cadrul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor sec. Botanica: a tergiversat și s-a eschivat cu bună știință, fiind sesizat, de la obligațiunea de a prezenta actele administrative solicitate în cererea ***** din 10.10.2021 părintelui *****; a încălcat îndatoririle de serviciu în asigurarea drepturilor copiilor ***** și *****.

Cu referire la argumentele privind încasării prejudiciului, menționează faptul că, la 05.11.2021, *****, în calitate de tată al copiilor minori, s-a adresat la Centrul

comunitar de sănătate mintală Botanica unde au fost constatate devieri ale sănătății și tulburări emoționale însoțite de insomnie, cauzate în urma acțiunilor ilegale de despărțirii îndelungate de copiii al cărui tată este. De către medicul psihiatru i-a fost indicat tratament în condiții de ambulatoriu, sub controlul medicului de familie și a medicului psihiatru. Susține că, suma prejudiciului moral adus reclamantului, în calitate de unic părinte al copiilor, în nesoluționarea în termen a cererii ***** din 10.10.2021, este în sumă de o mie de lei. Consideră că va fi rezonabil achitarea în beneficiul meu, ca unic părinte al copiilor minori ***** și *****, a prejudiciului moral în suma de o mie de lei. În legătură cu ne soluționarea în termen a cererii ***** din 10.10.2021, conform prevederilor Codul Administrativ art. 60 alin. (1), art. 64 alin (1) (2), art. 165 alin (1), art. 166. art. 167 (4), prin care a solicitat: soluționarea cererii ***** din 10.10.2021; emiterea actului administrativ individual decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală ne soluționarea în termen a cererii ***** din 10.10.2021; informarea subsemnatului *****despre acțiunile întreprinse, să-i expedieze prin poștă sau email, nu doar scrisorile informative, ci să-i prezinte pentru cunoștință și a face copii a materialelor cu privire la cazul sus indicat, totodată și deciziile or ordonanțele care pot fi contestate, și la cererea mea supuse analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

Notează că, la cererea prealabilă, la fel nu a primit nici un răspuns, din care motiv sunt nevoit să depun în instanța de judecată acțiunea dată în contencios administrativ potrivit art. 196-212 Cod Administrativ. Aduce la cunoștință că ca efect al Deciziei Curți supreme de Justiție din 17.11.2021 a fost menținută Hotărârea judecătorească din 19.04.2021, cu privire la anulate actelor administrative cu *****in 26.12.2019, al DGPDC ca ilegale, eu privire la statutul copiilor temporar rămași fără ocrotirea părintească, ca urmare a căruia, nu mai produc erect juridic din data emiterii (conform art. 228 alin (1) codului administrativ), or actele administrative individuale ulterior adoptate de DMPDC cu privire la instituirea tutelei cu *****din 11.11.2020, se bat de nulitate fiind fără temei legal.

Astfel, din cele expuse supra și potrivit art.art. 72-73,162-166, 172, 196-212 Cod Administrativ, art. 8 CEDO; art.art.2 51,60, 62, 64 alin. (4), 66 71,74 din Codul Familiei,

Solicită partea reclamantă *****și în interesele lui *****și *****:

- adoptarea unei hotărâri prin care să fie obligată Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copiilor municipal Chișinău de a adopta un act administrativ individual (acțiune în obligare) prin care șef Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Botanica Victoria Ioniță să fie trași la răspundere disciplinară cu

aplicarea sancțiunilor cuvenite;

- în baza unei acțiuni în obligare autorității publică să emită un act administrativ individual cu privire la obligarea soluționării cererilor (către autoritățile publice) depuse de *****în contextul prezentei cereri de chemare în judecată.

La 02.11.2022, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), din partea pârâtului, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 104-105).

În motivarea referinței pârâtul menționează că, conform Regulamentului de organizare și funcționare, a structurii, organigramei și efectivului limită a Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului a Consiliului municipiului Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal nr. 22/7 din 22 decembrie 2020, -„DGPDC este o subdiviziune structurală din subordinea administrației publice municipale, cu personalitate juridică, înființată prin decizia Consiliului municipal” (pct. 2 din Regulament). -„DGPDC este autoritatea tutelară în municipiul Chișinău, care exercită și atribuțiile de autoritate tutelară locală, cu excepția unităților administrativ teritoriale autonome din componența municipiului” (pct. 3). - DGPDC dispune de cont trezoreria, de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat a RM și denumirea sa, precum și alte atribute specifice autorităților publice locale, stabilite de legislație”.

Susține că, conform anexei la decizia Consiliului municipiului Chișinău, nr. 22/7 din 22.12.2020 /structura DGPDC/ - A. aparatul DGPDC, direcțiile de sector (Botanica, Buiucani, Centru, Rîșcani (sunt părți componente/subdiviziuni structurale ale DGPDC).

Astfel, potrivit Regulamentului de organizare și facționare ale direcțiilor de sector ale DGPDC, aprobat prin ordinul nr. 59 din 04.05.2022, semnat de șeful DGPDC, este stipulat: „Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica, este o subdiviziune structurală a Direcției Generale, fără personalitate juridică (pct. 2). „Direcția este condusă de un șef cu statut de funcționar public de conducere, numit în funcție și demis prin ordinul șefului DGPDC (pct. 11).

Concomitent mai indică că, finanțarea DPDC Botanica se efectuează din contul bugetului municipal, prin intermediul DGPDC...” (pct. 21).

Astfel, în contextul celor menționează asupra faptului că, calitatea procesuală de pârât, atribuită de instanță DPDC Botanica, este contrar actelor normative ce reglementează activitatea DGPDC și DPDC de sectoare. Suplimentar mai menționează că, șeful actual al DPDC Botanica este în conflict de interese cu reclamantul *****,

motiv din care solicitările instanței ce se referă la reclamant vor fi soluționate de către DGPDC.

În ședința de judecată reclamantul cât și reprezentanților acestuia, au susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea pretențiilor conform motivelor de fapt și de drept invocate.

Pârâtul Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, în ședință de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat despre derularea procesului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Terții Ioniță Victoria și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, în ședință de judecată nu s-au prezentat, fiind înștiințat despre derularea procesului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de *****și în interesele lui *****și ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, terț Ioniță Victoria și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica cu privire la obligarea autorității publice de a adopta acte administrative individuale, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ,

motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie obligarea autorității publice de a adopta acte administrative individuale.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, prin scrisoarea din 25.08.2021, se atestă că IP Botanica a cumunicat lui *****că, în rezultatul materialelor acumulate s-a constatat că Feșcenco Irina nu împiedică la întrevederea cu minorii ***** și *****.

Potrivit cererii din 11.10.2021, se atestă că, *****a depus către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica cerere prin care a solicitat să-i fie eliberate copiile autorizate a dosarului administrativ cu soluțiile întreprinse de Direcția DPDC sec. Botanica în urma sesizării conform răspunsului IP Botanica ***** din 25.08.2021, anume: 1) Să-i fie prezentate probele ce adeveresc adevărul. 2) Să-i fie prezentate copia dosarului la cererea depusă. 3) Informarea subsemnatului *****despre acțiunile întreprinse, și să-i expediați prin poștă sau email, nu doar scrisorile informative, ci și deciziile or ordonanțele adoptate care pot fi contestate, și la cererea reclamantului supuse analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

La 08.12.2021, *****a depus la Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor cerere prealabilă prin care a solicitat 1. soluționarea cererii ***** din 10.10.2021; 2. emiterea actului administrativ individual decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală ne

soluționarea în termen a cererii ***** din 10.10.2021; 3. informarea subsemnatului *****despre acțiunile întreprinse, să-i expedieze prin poștă sau email, nu doar scrisorile informative, ci să-i prezinte pentru cunoștință și a face copii a materialelor cu privire la cazul sus indicat, totodată și deciziile or ordonanțele care pot fi contestate, și la cererea reclamantului supuse analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19.04.2021, s-a anulat ca ilegală Dispoziția nr.1438-d din 26.12,2019 ”cu privire la stabilirea statutului de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, copilului *****, născută la 27.06.2016” și Dispoziția nr. 1439-d din 26.12.2019 ”cu privire la stabilirea statutului de copil rămas temporar fără, ocrotire părintească, copilului *****, născută la 05.05.2013” și răspunsul la cererea prealabilă ***** din 07.08.2020 și nr. ***** emis de Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului la 07.08.2020, s-a obligat Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului să emită actul administrativ individual favorabil privind înapoierea copiilor minori ***** și ***** către părintele *****.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30.09.2021, s-a declarat inadmisibil apelul depus de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 aprilie 2021, din motiv că apelanta nu a depus în termen legal motivarea cererii de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17.11.2021, s-a respins cererea depusă de recurentul Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica cu privire la suspendarea - executării hotărârii din 19 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. S-a respins recursul depus de recurentul Direcția pentru Protecția Drepturilor cilului sectorul Botanica și se menține încheierea din 30 septembrie 2021 a Curții Apel Chișinău.

Prin scrisoarea din 04.01.2022, se atestă că Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor a comunicat lui *****, că procedurile disciplinare se află în derulare, urmând a fi emise acte administrative individuale în privința funcționarilor publici.

Prin ordinul nr. 19 din 24.02.2022, se atestă că în urma obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale dnei Ioniță Victoria, șef al Direcției pentru protecția drepturilor copilului a sect. Botanica a DGPDC, s-a dispus destituirea lui Ioniță Victoria, din funcția de șef al Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica a DGPDC, din data de 28.02.2022.

Prin ordinul nr. 122 din 13.12.2021, se atestă că Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor dispus aplicarea în privința lui Costin Daniela a sancțiunii disciplinare – mustrare aspră.

Prin scrisoarea din 10.03.2022, se atestă că Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor în urma examinării sesizărilor cu privire la sancționarea șefei DPDC Botanica, dna Victoria Ioniță și a altor angajați din cadrul DPDC Botanica, pentru neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor funcționale, au fost aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de mustrare aspră. În această ordine de idei menționează că dna Ioniță Victoria a fost destituită din funcția de șef DPDC Botanica în baza ordinului DGPDC nr. 19 din 24.02.2022, iar Costin Daniela, specialist principal jurist din cadrul DPDC Botanica a fost demisionată în baza ordinului nr. 477 din 04.03.2022. În contextul celor expuse DGPDC solicită respectuos de a retrage sesizările înaintate, prin care s-a solicitat sancționarea funcționarilor din cadrul DPDC Botanica, deoarece litigiul apărut a fost deja soluționat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13.12.2022, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă dc către *****împotriva Direcției Municipale pentru Protecția Drepturilor Copilului, terț Fescenco Irina privind anularea dispozițiilor *****din 11.11.2020, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil cu privire la plasarea copiilor ***** și *****în familia biologică a tatălui *****.

Prin dispozițiile DGPDC din 01.09.2023, s-au anulat dispozițiile din 11.11.2020 cu privire la plasamentul în serviciu de tutelă/curatelă al copilului ***** și *****.

Conform art. 51 Codul familiei,

(1) Se consideră copil persoana care nu a atins vârsta de 18 ani (majoratul).

(2) Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului.

(3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

(4) În cazul copiilor separaţi de părinţi, drepturile copilului la îngrijire şi educaţie sînt asigurate de reprezentantul legal.

Conform art. 61 Codul familiei,

(1) Drepturile şi interesele legitime ale copiilor sînt apărate de către părinţii lor.

(2) Părinţii sînt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.

(2^1) Părinții sunt în drept să-și delege parțial drepturile și obligațiile privind creșterea, îngrijirea și educația copilului unui custode, prin depunerea unei cereri la autoritatea tutelară locală, conform procedurii stabilite de legislație. În acest caz,

părinții rămân a fi reprezentanții legali ai copilului, iar custodele exercită atribuții de responsabil legal al copilului, în condițiile legislației.

(3) În cazul existenţei unor conflicte de interese între părinţi şi copii, acestea se soluţionează prin decizia autorității tutelare locale de la locul aflării copilului, care poate fi atacată pe cale judecătorească, interesele copiilor, în acest caz, fiind reprezentate de către autoritatea tutelară teritorială.

Conform art. 62 Codul familiei,

(1) Drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului.

(2) Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite.

(3) Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinându-se cont de interesele şi de părerea copilului.

(4) Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Conform art. 66 Codul familiei,

(1) Părinţii au dreptul să ceară înapoierea copilului de la orice persoană care îl reţine fără un temei legal. În caz de litigiu, părinţii se pot adresa instanţei judecătoreşti.

(2) Instanţa judecătorească este în drept să respingă acţiunea prevăzută la alin. (1) dacă va stabili că înapoierea copilului părinţilor săi contravine intereselor acestuia.

(3) Dacă instanţa judecătorească va stabili că nici părinţii şi nici persoanele la care se află copilul nu sînt în stare să asigure întreţinerea, educaţia şi dezvoltarea adecvată a acestuia, ea va obliga autoritatea tutelară teritorială să dispună plasamentul copilului în conformitate cu prevederile Legii nr. 140/2013 privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţii de risc şi a copiilor separaţi de părinţi.

Conform art. 56 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public,

Pentru încălcarea îndatoririlor de serviciu, a normelor de conduită, pentru îndeplinirea nesatisfăcătoare a sarcinilor, pentru pagubele materiale pricinuite, pentru contravențiile sau infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcției, funcționarul public poartă răspundere disciplinară, civilă, administrativă, penală, după caz.

Conform art. 57 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public,

Constituie abateri disciplinare:

a) nerespectarea programului de muncă, inclusiv absenţa sau întîrzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, admisă în mod repetat;

c) intervenţiile în favoarea soluţionării unor cereri în afara cadrului legal;

d) nerespectarea cerinţelor privind păstrarea secretului de stat sau a confidenţialităţii informaţiilor de care funcţionarul public ia cunoştinţă în exerciţiul funcţiei;

e) refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile şi atribuţiile de serviciu, precum şi dispoziţiile conducătorului;

f) neglijența, tergiversarea și/sau îndeplinirea nesatisfăcătoare în mod repetat a sarcinilor;

g) acţiunile care aduc atingere prestigiului autorităţii publice în care activează;

h) încălcarea normelor de conduită a funcţionarului public;

i) desfăşurarea în timpul programului de muncă a unor activităţi cu caracter politic specificate la art.15 alin.(4);

j) încălcarea prevederilor referitoare la obligaţii şi restricţii stabilite prin lege;

k) încălcarea regulilor de organizare şi desfăşurare a concursului, a regulilor de evaluare a performanţelor profesionale ale funcţionarilor publici;

l) alte fapte considerate ca abateri disciplinare în legislaţia din domeniul funcţiei publice şi funcţionarilor publici;

m) încălcarea regulilor și rigorilor procedurale cu privire la inițierea, desfășurarea și înregistrarea controlului de stat asupra activității de întreprinzător.

Conform art. 58 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public,

Pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcţionarului public îi pot fi aplicate următoarele sancţiuni disciplinare:

a) avertisment;

b) mustrare;

c) mustrare aspră;

d) suspendarea dreptului de a fi promovat în funcţie în decursul a doi ani;

g) destituirea din funcţia publică.

h) retrogradarea în funcție și/sau în grad de calificare.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității refuzului autorităților publice de a soluționa cererile reclamantului și de a adopta acte administrative individuale privind tragerea la răspundere disciplinară a funcționarilor publice și acordarea despăgubirlor morale.

Instanța reține că, la data de 10.10.2021, reclamantul a depus cererea nr. ***** către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica, solicitând eliberarea copiilor din cadrul dosarului administrativ.

Instanța remarcă că, reclamantul a respectat procedura prealabilă obligatorie, depunând la 08.12.2021 cererea prealabilă nr. ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, în termenul prevăzut de art. 165 alin. (1) din Codul administrativ.

La caz, din analiza materialelor anexate, instanța reține că pârâtul Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului prin ordinul nr. 19 din 24.02.2022 a dispus destituirea lui Ioniță Victoria din funcția de șef al Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica, ca urmare a obținerii calificativului „nesatisfăcător" la evaluarea performanțelor profesionale.

La fel, prin ordinul nr. 122 din 13.12.2021, s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră în privința funcționarului public - Costin Daniela.

Subsecvent, instanța apreciază că autoritatea publică pârâtă și-a exercitat competența discreționară prevăzută de art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, luând măsuri disciplinare față de funcționarii vizați.

Mai mult, prin scrisoarea din 10.03.2022, se atestă că DGPDC a comunicat reclamantului privind sancționarea funcționarilor publici și aplicarea măsurilor disciplinare proporționale cu abaterile constatate.

Cu privire la pretențiile de acordare a despăgubirilor morale în sumă de 1000 lei, instanța reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanțelor naționale, simpla existență a unei stări de disconfort emoțional sau a unor dificultăți de ordin psihologic nu este suficientă pentru a justifica acordarea de despăgubiri. Astfel, reclamantul are obligația de a demonstra existența unui prejudiciu cert și direct cauzat de conduita autorității publice. În cauză, certificatul medical prezentat atestă tulburări emoționale, dar nu stabilește o legătură de cauzalitate clară și incontestabilă între această stare și întârzierea soluționării cererilor de către autoritatea pârâtă. Or, lipsa acestei legături directe exclude răspunderea patrimonială a autorității publice conform art. 17 și art. 93 alin. (1) Cod administrativ.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, instanța constată că reclamantul nu a făcut dovada întrunirii condițiilor pentru angajarea răspunderii patrimoniale a autorității publice în temeiul art. 17 din Codul administrativ.

Cu privire la solicitarea de a obliga autoritatea publică să emită acte administrative individuale de soluționare a cererilor, instanța reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 19.04.2021, menținută prin decizia Curții Supreme de

Justiție din 17.11.2021, au fost anulate dispozițiile privind stabilirea statutului de copii rămași temporar fără ocrotire părintească. Ulterior, prin dispozițiile DGPDC din 01.09.2023, s-au anulat și dispozițiile privind plasamentul copiilor în serviciul de tutelă, ceea ce demonstrează că autoritatea și-a îndeplinit obligațiile rezultate din hotărârile judecătorești definitive.

Mai mult, cu privire la hotărârile anterioare pronunțate de Judecătoria Chișinău din 19.04.2021, Curtea de Apel din 30.09.2021 și Curtea Supremă de Justiție din 17.11.2021, instanța reține că acestea au produs efecte juridice, obligând autoritatea publică să restituie copiii tatălui și să anuleze actele administrative.

Ulterior, autoritatea pârâtă a executat aceste hotărâri prin dispozițiile din 01.09.2023, prin care a anulat plasamentul copiilor în serviciul de tutelă. Astfel, în prezent, obligațiile stabilite de instanțele de judecată au fost integral executate, ceea ce înlătură orice temei pentru obligarea autorității la emiterea altor acte administrative suplimentare.

Instanța subliniază că în litigiile care privesc raporturile dintre părinți, copii și autoritățile publice, criteriul fundamental de analiză este interesul superior al copilului, consacrat de art. 51-62 Codul familiei și de jurisprudența CEDO. În speță, interesul copiilor ***** și *****a fost deja protejat prin hotărârile anterioare definitive, prin care s-a dispus anularea dispozițiilor privind statutul de copii rămași fără ocrotire părintească și reintegrarea lor în familia părintelui biologic.

Totodată, măsurile disciplinare aplicate funcționarilor publici implicați contribuie la asigurarea unei administrări responsabile a cauzei, evitând repetarea unor situații similare.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în obligare poate fi înaintată pentru obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual. Însă, în speță, instanța constată că autoritatea publică și-a exercitat deja competențele legale, emițând actele administrative solicitate - atât cele privind sancționarea disciplinară a funcționarilor, cât și cele privind situația juridică a copiilor reclamantului.

Celelalte argumente invocate de partea reclamantă nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru anularea actului administrativ contestat şi urmează a fi respinse.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una

nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenţei, a emis actul administrativ prin care și-a realizat scopul său legal.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ de către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor.

Totodată, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or, poziția părții reclamante, expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

În aceiași ordine de idei, instanța concluzionează că, în speță, actele administrative contestate nu încalcă principiul proporționalității între mijloacele folosite şi scopul urmărit, bazându-se pe probleme identificate, justificate obiectiv şi rezonabil.

Subsecvent, instanța conchide de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de *****și în interesele lui *****și ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, terț Ioniță Victoria și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica cu privire la obligarea autorității publice de a adopta acte administrative individuale.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de *****și în interesele lui *****și ***** către Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor, terț Ioniță Victoria și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica cu privire obligarea Direcţiei Generale pentru Protecţia Drepturilor Copiilor municipal Chişinău de a adopta un act

administrativ individual (acţiune în obligare) prin care şef Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copiilor sect. Botanica Victoria Ioniţă să fie traşi la răspundere disciplinară cu aplicarea sancţiunilor cuvenite; în baza unei acţiuni în realizare, obligarea la acţiune şefa Direcţiei pentru Protecţia Drepturilor Copiilor (DPDC) sect. Botanica Victoria Ioniţă achitarea în beneficiul reclamantului, ca unic părinte al copiilor minori ***** şi *****, a prejudiciului moral în suma de o mie de lei și obligare autorităţii publică să emită un act administrativ individual cu privire la obligarea soluţionării cererilor (către autorităţile publice) depuse de *****în contextul prezentei cereri de chemare în judecată - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător Victor Sîrbu